

**Hodnocení diplomové práce
Jiřího Žúrka
„Pojem a právní důsledky překročení mezí nutné obrany a krajní nouze“**

Předložená diplomová práce obsahuje 55 stran textu a je přehledně členěna do úvodu a čtyř kapitol. Vnější úprava práce je velmi pěkná. Okruh použité literatury je přiměřený zvolenému tématu a zahrnuje i práce zahraničních autorů. Po formální stránce splňuje předložená práce požadavky na ni kladené.

Po stručném úvodu, ve kterém diplomant charakterizuje zaměření své práce, se v první kapitole věnuje obecnému pohledu na okolnosti vylučující protiprávnost. Znak protiprávnosti ve shodě s panující naukou považuje za typový znak trestného činu.

Ve druhé kapitole své práce diplomant analyzuje institut nutné obrany. Lze souhlasit s názorem, že nutná obrana je nejen prostředkem odražení konkrétního útoku, ale plní rovněž určitý preventivní význam, který však nelze přeceňovat. Na místě je i kritika nesouladu právní úpravy tohoto institutu v právu trestním a občanském, jakož i výtky stran systematického uspořádání jednotlivých institutů v trestním zákoně. Kritika Domachinova názoru je důvodná. Za správný považuji i názor, že samotná instalace automatických obranných zařízení (není-li z jiných důvodů protiprávní) není excesem nutné obrany, pokud se takové zařízení uvede v činnost až v době útoku. Možnost úmyslného usmrcení útočnicka při ochraně majetku je sice v literatuře sporná, ale patrně ji nelze zcela vyloučit. Souhlasit lze rovněž s názorem de lege ferenda na vyšší ochranu osob, které meze nutné obrany překročí z nedbalosti.

Třetí kapitola práce je věnována rozboru institutu krajní nouze. Namísto je názor, že vyloučení možnosti jednat v krajní nouzi u osob, které mají povinnost nebezpečí snášet, nelze vždy striktně přijmout. K otázce subsidiarity sluší dodat, že někteří autoři ji chápou širěji, totiž jako požadavek způsobit obětovanému zájmu co nejmenší újmu. Záslužně je věnována pozornost rovněž problematice subjektivní stránky u jednání, která představují vybočení z mezí krajní nouze. K uváděnému příkladu ze soudní praxe (věc Okresního soudu v Karviné) lze poznamenat, že významné pro právní posouzení není ani tak to, zda objektivně byla pohotovostní služba zajistit včasný převoz či ošetření, ale spíše to, jaká byla představa jednajícího (odůvodněná například předchozími negativními zkušenostmi).

Čtvrtá a závěrečná kapitola práce se zabývá jednak srovnáním obou analyzovaných institutů, jednak úvahami de lege ferenda. Diplomant zde vyslovuje názor, že by bylo vhodné vyloučit trestnost excesu v těch případech, kdy k překročení mezi dojde z důvodu silného rozrušení, strachu, úleku nebo zmatku.

Celkově lze předloženou diplomovou práci považovat za zdařilou. Kladem práce je, že diplomant zpracoval poměrně široký okruh literárních pramenů a rovněž široký okruh judikatury, které ve své práci hojně využívá. Diplomant se do náležité hloubky se seznámil s problematikou, na kterou svoji práci zaměřil a dobře se v ní orientuje. Zmínit třeba i srovnání naší úpravy s vybranými zahraničními právními úpravami. Po obsahové stránce předložená práce splňuje požadavky kladené na diplomovou práci.

Při ústní obhajobě by se diplomant mohl podrobněji vyjádřit ke svému návrhu de lege ferenda, který uvádí v závěru své práce a zejména se pokusit nalézt jeho klady i negativa.

Předběžná klasifikace: *velmi dobře*

V Praze dne 30.9.2008

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
vedoucí diplomové práce